

چرا کنگره شکست خوردگان (فعلا) برگزار نمی‌شود؟!

از حق نباید گذشت؛ ظهور اصلاح طلبان دوم خردادی در ایران همراه با یک رشته اقدامات از بالا بود تا نشان داده شود که آنانی که به حکومت دینی باور دارند، می‌توانند به اصطلاح مدرن و متجدد و تکثر گرا باشند. چنین بود که چند دوجین حزب و گروه وجبهه تاسیس کردند. هرچند که برخی از این گروهها نمایندگی طیف - های گوناگونی از اصلاح طلبان را به عهده دارند؛ اما اختلافشان به آن حدی نیست که در ساختارهای جداگانه حزبی یا سازمانی فعالیت کنند. لذا امروز کسی نمی‌داند که مثلا اختلاف جدی بین جبهه مشارکت اسلامی و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی یا حزب همبستگی ایران اسلامی با این دو ومابقی گروههای هجده گانه که جبهه دوم خرداد را تشکیل می دهند در چیست. برعکس همه می دانند که تمام این گروهها قانون اساسی سراپا ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی را پذیرفته اند. به آن التزام عملی دارند و بالطبع به ولایت فقیه و دیگر ارکان نظام پای بندند. اگر روزی یکی از استراتژیهای جبهه دوم خرداد گفته بود که اعضای فلان سازمان دریک فولکس واگن جایی می گیرند؛ امروز همه از زبان ابوالقاسم سرحدی زاده؛ دبیر کل حزب اسلامی کار؛ که ظاهرا قرار بود تشکل سیاسی- کارگری دوم خردادی باشد؛ شنیده اند که این حزب فقط دو هزار نفر عضو دارد.

پس از پنج سال ونیم که از هیاهوی اصلاحات در چارچوب یک رژیم به کلی فاسد و در سراسیمه سقوط می گذرد؛ پس از عقب نشینی های پی اصلاح طلبانی که آرای میلیونی خود را به رخ جناح رقیب و جهانیان می کشیدند؛ جبهه دوم خرداد قصد داشت تا در دوم آبان ۱۳۸۱ نخستین کنگره خود را برپا کند. از همان آغاز معلوم نبود که هدف و آماج های این نشست در چیست. در حالی که فقط ده روز به آغاز آن مانده بود؛ یدالله اسلامی عضو شورای مرکزی مجمع نمایندگان ادواری مجلس ودبیر کنگره جبهه دوم خرداد در پاسخ به خبرنگار روزنامه دولتی "ایران" که پرسیده بود دستور کار کنگره شامل چه موضوعاتی خواهد بود؛ گفته بود که "به طور عموم محورهایی چون؛ هماهنگی بیشتر دیدگاهها ومواضع تشکل های دوم خرداد!" وی در همین پاسخ اعتراف کرد که نیروهای هجده گانه جبهه دوم خرداد به جمع بندی مشخصی برای شرایط فعلی کشور و پاسخ یابی برای خواستهها ومطالبات مردم نرسیده اند. اسلامی در همین مصاحبه کوتاه اظهار نمود که شرکت کنندگان در کنگره هیچ

ILO ، کارگران و تشکل های مستقل کارگری

اسلامی بگذارند و برای سرمایه گذاری؛ خواهان ضمانت های قانونی کافی باشند وازجاری شدن معیارهاومقررات مورد نظر خود به ویژه در زمینه مناسبات بین کارگر وکارفرماطمینان حاصل کنند. درجه تطابق مناسبات و مقررات جاری در جمهوری اسلامی با این معیارها و بالاخص اجرای آن و یا به تعبیر دیگر حصول چنین اطمینانی نه از طریق سرمایه داران منفرد؛ بلکه از طریق ارگان های سیاسی بین المللی که عموماً تحت نفوذ انحصارات مالی جهانی و پیش برنده سیاست های همین انحصارات هستند؛ تعقیب و پی گیری می شود. سازمان بین المللی کار (ILO) که برحاصل و چکیده ی تجربه سرمایه داری جهانی در زمینه شرایط کار و روابط بین کارگر و کارفرما اشراف دارد؛ وظیفه انتقال این معیارها به کشور- های توسعه نیافته ومحک زدن آن با شرایط

چندین سال است که جمهوری اسلامی به منظور غلبه بر بحران فزاینده اقتصادی؛ دست کمک بهسوی سرمایه داران واساسا سرمایه های خارجی و بین المللی درازنموده است. مسئله ی در خواست وام و کمک و سرمایه گذاری از سوی نهادهای انحصاری مالی همچون صندوق بین المللی پول و بانک جهانی و همچنین پذیرفته شدن جمهوری اسلامی در سازمان تجارت جهانی (WTO) موضوعی است که بلافاصله بعد از پایان جنگ ایران و عراق واز همان اوایل ریاست جمهوری رفسنجانی مطرح بود. این جهت گیری هرچند که مسیر مستقیم و هموار و بلامانعی را طی نکرد و فراز و فرودهایی را در پی داشت؛ اما با روی کار آمدن خاتمی وبه ویژه در چند سال اخیر بسیار شدید تر شده و جنبه های عملی آن نیز پررنگتر شده است. بدیهی است که سرمایه داران و انحصارات بین المللی؛ شرط و شروط خویش را جلوی پای جمهوری

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۲۵)

توافقات پشت پرده جمهوری

سندوق بین المللی پول، رهنمودها و تشویق جمهوری اسلامی

هیئت مدیره سندوق بین المللی پول در اجلاس سپتامبر خود؛ اقتصاد ایران و نحوه پیشرفت سیاست های سندوق بین المللی پول در ایران را مورد ارزیابی قرارداد و مقامات حکومت اسلامی رابه خاطر پیشبرد پیگیرانه برنامه اقتصادی این نهاد مالی و سیاست گذار اقتصادی انحصارات جهانی مورد تشویق

در پی سفر استراو وزیر خارجه انگلیس به ایران در ۱۷ مهر و مذاکرات وی با خاتمی و وزیر امور خارجه حکومت اسلامی؛ تغییر محسوسی در موضع گیری ولحن سخنرانی های سران حکومت اسلامی نسبت به مداخله نظامی آمریکا وانگلیس در عراق صورت گرفته است. بلافاصله پس از دیدار وزیر امور خارجه

در این شماره

آکسیون های فعالان نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست

- ۴ در اعتراض به تصویب قوانین ضد کارگری
- ۲ در محکومیت جنایات اخیر جمهوری اسلامی
- ۴ بیانیه مطبوعاتی
- ۴ خلاصه ای از اطلاعیه ها و بیانیه های سازمان
- ۲ اخباری از ایران
- ۴ اخبار کارگری جهان

از صفحه ۱ چرا کنگره شکست خوردگان (فلا) برگزار نمی‌شود؟

طرحی برای "رفع موانع اصلاحات" هم ندارند! مسئله دیگری که پیش از کنگره به وجود آمد این بود که مجمع روحانیون مبارز اعلام کرد که در آن شرکت نخواهد کرد، حال آن که مجمع روحانیون مبارز به اصطلاح یکی از مهم ترین گروههای هجده گانه جبهه دوم خرداد است و سید محمد خاتمی از اعضای آن می باشد. البته مهدی کروبی، رئیس مجلس ارتجاع اسلامی و عضو مجمع روحانیون مبارز در یک سخنرانی که روز ۲۲ مهر کرد، کوشش نمود که شرکت نکردن تشکل خود را در کنگره جبهه دوم خرداد به این موضوع ربط بدهد که "برای اثبات حاکمیت روحانیون" لازم نیست که آنان در همه جا حضور داشته باشند. اما روحانیون برعکس تعداد اندکشان، امروز بر تمام ارگان های تصمیم گیری مسلط هستند، کفایت به سیاه پنج شخصیت به اصطلاح اول رژیم جمهوری اسلامی نگاهی انداخت. ولی فقیه، رئیس قوه قضائیه، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام، رئیس جمهور و همین حجت الاسلام کروبی که ریاست قوه مقننه را برعهده دارد.

از عدم شرکت مجمع روحانیون که بگذریم، نخواستن دیگری هم از برخی دیگر تشکلات جبهه دوم خرداد به گوش می رسند. از جمله الیاس حضرتی، عضو شورای عالی حزب هم -بستگی که "شایعه" اشعاب تشکل خود را از جبهه دوم خرداد تکذیب کرد یا محمد عطریانفر که در مصاحبه ای چنین گفت: "جبهه کثیرا-لسلیقه دوم خرداد برخاسته از یک تفکر و اندیشه حزبی نیست. . . <پس> جهت گیری و نوع برپایی کنگره آن نیز متفاوت خواهد بود." عطریانفر که خود عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی است در همین مصاحبه اعلام نمود که تشکل وی و مجمع روحانیون مبارز و جبهه مشارکت اسلامی "سه رکن اصلی" جبهه دوم خرداد هستند، اما این جبهه مشارکت اسلامی است که "باید" اعلام کند که "چه ضرورت های غیر قابل اجتنابی جبهه مشارکت را به برگزاری کنگره رهنمون کرده و چه مقصدی رانشانه رفته است".

جبهه مشارکت اسلامی برای راه اندازی این کنگره دست به تلاش هایی زد که از آن جمله دیدار اعضای شورای مرکزی و دفتر سیاسی این تشکل با مرتجعانی از قبیل آیات عظام صانعی، مکارم شیرازی و موسوی اردبیلی در قم بود که در ۲۵ و ۲۶ مهر صورت گرفت. در واقع جبهه مشارکت اسلامی که بسیاری "مردم سالاری" بپی می فشارد به قم رفته بود تا "دعای خیر" و موافقت چند آخوند مرتجع را برای کنگره ای که بانی اش بود به ارمغان آورد.

پس از این که مقدماتی چند برای نخستین کنگره جبهه دوم خرداد در نظر گرفته شده بود، ناگهان درنشت هیئت رئیسه جبهه دوم خرداد که در شامگاه ۲۸ مهر انجام شد، اعلام گردید که کنگره برگزار نخواهد شد، زیرا باید دید که سرنوشته دولا یحه پیشنهادی رئیس جمهور و جو متشنج منطقه به کجا می انجامد! اما شواهد موجود از جمله نپذیرفتن اعضای شورای

درحکومت جنایات اخیر جمهوری اسلامی

در ادامه تشدید خفقان و سرکوب مردم ایران، رژیم جمهوری اسلامی موج جدیدی از اعدام و کشتار به راه انداخته است. بنابه اطلاعاتی - های صادره از طرف دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران، حمزه قادری اهل سردشت و عضو حزب دمکرات، پس از ۵ سال تحمل شکنجه و زندان، بامداد ۱۵ مهر به دار آویخته شد. خالد شوقی، جلیل زیوه ای دوتن دیگر از اعضا این حزب نیز اعدام شدند. در سحرگاه بیست و یکم مهرماه، صالح گودرزی یکی دیگر از اعضا حزب دمکرات در شهر سنندج به جوخه مرگ سپرده شد.

جمهوری اسلامی به منظور تشدید و گسترش بیش از پیش فضای رعب و وحشت و ترساندن مردم از اقدامات اعتراضی، بردامنه جنایات خود افزوده است. اخبار این جنایات، از تعقیب و حبس و شکنجه مخالفین و مبارزین گرفته تا سنگسار زنان و اعدام های بی در پی در ملاء عام، مکررا به گوش می رسد و بعضا در روزنامه های رژیم نیز انعکاس می یابد. اما همان طور که تا کنون و به تجربه نیز ثابت شده است، این جنایات هم، نه مردمی را که دیگرانشان به لب رسیده است مرعوب می سازد و نه رژیم را که پایش به لب گور رسیده است، نجات خواهد داد. تجربه در عین حال بار دیگر بر این واقعیت صحه می گذارد که تا این رژیم ارتجاعی برسر کار است، سرکوب و جنایت و آدم کشی هم هست. سازمان فدائیان (اقلیت)، تمامی این جنایات و اقدامات سرکوبگرانه را قویا محکوم می کند و عموم مردم ایران را به تشدید مبارزه برای سرنگونی این رژیم ضد بشری فرا می خواند.

مرکزی و دفتر سیاسی جبهه مشارکت اسلامی در قم توسط چند آیت الله از جمله فاضل لنکرانی، وحید خراسانی و صافی گلپایگانی و تشکلت در میان گروههای دوم خرداد از مجمع روحانیون مبارز، حزب کارگزاران سازندگی، حزب همبستگی اسلامی گرفته تا "طیف شیراز" دفتر تحکیم وحدت و بی برنامه ای این کنگره، همان طور که یدالله اسلامی در مصاحبه اش با روزنامه دولتی "ایران" وادار به اعتراف به آنها شده بود، همگی دلایل موجه تری برای برگزار نشدن نخستین کنگره جبهه دوم خرداد، پس از نزدیک به شش سال هیاهوی اصلاح پذیری رژیم جمهوری اسلامی، به نظرمی رسند. افزون بر این کنگره جبهه دوم خرداد به هر حال نمی توانست با دستاوردی برای خودشان برپا گردد. امروز دیگر حرفی که خریدار داشته باشد برای گفتن نمانده وحتا برخی از خود دوم خردادیهای درون و بیرون حکومتی به شکست اصلاحات در چارچوب رژیم جمهوری اسلامی اعتراف می کنند. تنها کار مثبتی که می توانستند بکنند گرفتن عکسی در پایان کنگره بود تا تاریخ سندی مصور از کنگره شکست خوردگان اصلاحات در چارچوب نظام سرمایه داری - دینی موجود می داشت!

اخباری از ایران

* تجمع اعتراضی کارگران نساجی غرب

کارگران کارخانه نساجی غرب کرمانشاه بار دیگر دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر خانه امام جمعه این شهر خواستار آن شدند که هرچه فوری تر به مشکلات آنان رسیدگی شود. قابل ذکر است که بیشتر از ۷ ماه است حقوق و مزایای این کارگران پرداخت نشده است.

* تجمع اعتراضی کارگران الیاف

کارگران کارخانه الیاف شیروان روز ۱۶ مهر در برابر اداره کار و فرمانداری این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند.

* تجمع و راهپیمایی کارگران نساجی

روز یکشنبه چهاردهم مهر ماه، کارگران کارخانه نساجی کرمانشاه در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و اضافه کاری و نیز در اعتراض به اخراج تعدادی از کارگران این کارخانه، ابتدا در برابر کارخانه تجمع کردند و سپس به طرف استانداری کرمانشاه دست به راهپیمایی زدند. استاندار وعده داد که در اسرع وقت به خواست کارگران رسیدگی خواهد کرد.

* تجمع اعتراضی کارگران دو کارخانه در گیلان

جمع زیادی از کارگران کارخانه چینی سازی گیلان و شرکت اسپارت ماشین تول رشت، در برابر استانداری این استان دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار پرداخت ۴ ماه حقوق و مزایای عقب افتاده خود شدند.

* تجمع اعتراضی کارگران در برابر اداره کار

صبح شنبه بیستم مهر ماه، هزاران تن از کارگران کارخانه های مختلف شهر کرمانشاه، همراه با شمار زیادی از کارگران بیکار در برابر اداره کار متحدان دست به تجمع اعتراضی زدند. در این اجتماع اعتراضی که کارگران نساجی غرب، فرش بیستون روغن نباتی نازگل و کارگران کارخانه پتو سازی کشمیر مشارکت داشتند، کارگران نسبت به شرایط سخت کار و پائین بودن دستمزدها اعتراض نموده، خواستار پرداخت حقوق و مزایای معوقه و ضمانت شغلی شدند.

* تجمع اعتراضی کارگران ایران برک

بیش از ۸۵۰ تن از کارگران شرکت ایران برک رشت، در محوطه کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار پرداخت حقوق های معوقه خود شدند. کارگران همچنین از مدیریت خواستند تا باتأمین مواد اولیه برای کارخانه، مانع تعطیلی کارخانه شود. از آنجا که مدیر کارخانه خواست کارگران را نپذیرفت وحتی به تهدید کارگران پرداخت، کارگران نیز با ایجاد سرو صداهای اعتراض آمیز، به طرف وی هجوم بردند که نام برده از ترس، فورا محل را ترک کرد.

ILO ، کارگران و تشکل‌های مستقل کارگری

و روابط جاری در این کشورها را بر عهده دارد. جمهوری اسلامی به فراخور میزان اعطاء امتیازات مختلف مالی و قانونی به سرمایه داران و تشدید فشار بر کارگران و ارزان سازی شرایط استثمار، طی چند سال اخیر توانسته است توجه این نهاد بین المللی و بخشا رضایت آن را جلب کند و با امضا بیش از ده مقاله نامه محوری سازمان بین المللی کار، به هموارسازی مسیر سرمایه گذاری‌ها به ویژه سرمایه گذاری خارجی همت گماشته است. پروسه فعالیت جمهوری اسلامی طی دو سه سال گذشته در رابطه با ILO ارائه گزارشی در مورد حقوق پایه‌های کار و تشکل‌های کارگری و کارفرمایی و نقش دولت در آن از یک سو، و اظهار نظرهای مسئولین و کارشناسان سازمان بین المللی کار در مورد این گزارشات و قیاس آن با استانداردهای بین المللی، گویای چانه زنی‌های دوجانبه میان آنها و پیشرفت این پروسه است. در خردادماه سال جاری نیز صفدر حسینی وزیر کار رژیم در نودمین اجلاس سازمان بین المللی کار شرکت نمود و طی سخنانی، رسماً خواستار همکاری‌های فنی و کارشناسی این ارگان برای برداشته شدن موانع موجود از سر راه ورود جمهوری اسلامی به WTO و به قول این وزیر "بهره مند شدن از یک سهم عادلانه از تجارت جهانی" گردید. حضور کنونی نمایندگان ILO در تهران نیز در واقع امر ادامه همین پروسه و برای تکمیل و نهایی کردن آن است.

از اوائل مهرماه هیئت‌های اعزامی ویژه‌ی سازمان بین المللی کار در ایران به سر می‌برند. این هیئت‌ها به سرپرستی "برنارد جرنیکان" مدیر کل آزادی تشکل‌های سازمان بین المللی کار و معاونت کاری تاپیولار، در همایشی که تحت عنوان "نخستین همایش ایران و سازمان بین المللی کار" نقش مقاله نامه‌های بنیادین در روند تکامل حقوق کار در ایران "برگزار گردید شرکت کردند. نمایندگان اعزامی ILO هم در این همایش وهم در دیدارهای متعدد خود با مسول روابط کاروزارت کارو امور اجتماعی، معاون امور بین المللی وزارت کار، مسول روابط بین المللی خانه کارگر، دبیر کانون عالی شوراهای اسلامی کار و برخی دیگر از دست اندرکاران خانه کارگر و مسئولین وزارت کار به گفتگو پرداختند. تا در این گفتگوها از یک سو از درجه رسیدگی و آمادگی شرایط پذیرش کنوانسیون‌های شماره ۹۸ و ۸۷ سازمان بین المللی کار ارزیابی عینی تری به دست آورند و از سوی دیگر بتوانند به آن گرایشی که معیارها و شرایط نهادهای بین المللی را راحت تری در دستر می‌پذیرد، کمک وان را تقویت نمایند. کنوانسیون‌های شماره ۹۸ و ۸۷، دوتا از کنوانسیون‌های مرکزی ILO می‌باشند که ناظرند بر آزادی تشکل، مصونیت حق متشکل شدن و عقد قراردادهای دسته جمعی که جمهوری اسلامی نیز قبلاً خواستار امضای این مقاله نامه‌ها شده بود، و برای اثبات رعایت مفاد این مقاله نامه‌ها گزارش مشروعی نیز به ILO ارائه کرده بود که در آن از شوراهای اسلامی کار و خانه کارگری به عنوان تشکل‌های آزاد و مستقل کارگری یاد کرده بود. اکنون نمایندگان ILO آمده بودند تا از نزدیک قضایا را پی گیری کنند، زمینه‌های عملی شدن کنوانسیون ۸۷ را بررسی کنند تا در طی یک رشته گفتگو

های خصوصی با دست اندرکاران این مسائل، شاید بتوانند فرمولی برای حل مشکل جمهوری اسلامی در مورد تشکل‌های کارگری پیدا کنند. "برنارد جرنیکان" در دیدار با خواجه نوری معاون روابط کار وزارت کار، هدف هیئت‌های اعزامی را چنین فرمول بندی کرد: "هدف از حضور ما، کمک به ایجاد تشکل‌های آزاد و مستقل است. پیدا کردن ابزارهای آشتی دادن اصول مورد نظرسه گروه نمایندگان کارگر، کارفرما و دولت با اصول سازمان بین المللی کار یکی از ابزارهای رسیدن به این هدف است" او اضافه کرد "ما برای مطالعه و بررسی نحوه‌ی عملی کردن مقاله نامه ۸۷ سازمان متبوع خود در ایران حضور یافته‌ایم" نام برده از این زاویه بر آزادی تشکل‌های کارگری و لحاظ کردن روند دمکراتیک در تصمیم‌گیری این تشکل‌ها اشاره و تاکید نمود، که این تشکل‌ها بتوانند نقش خود را در انتقال اوضاع واقعی محیط‌های کار به کارفرمایان و جلوگیری از تشنجات به خوبی ایفا کنند. او در این زمینه گفت نمایندگان واقعی کارگران می‌توانند با انتقال نظرات واقعی کارگران به کارفرمایان نقش خود را به خوبی ایفا کنند تا از بروز مشاجرات احتمالی بین آنها جلوگیری شود" (ایسنا).

بدین ترتیب روشن می‌شود که حضور نمایندگان ILO در ایران، در اساس برای به دست آوردن یک ارزیابی دقیق تر از تشکل‌های موجود و بررسی شرایط و امکانات ایجاد تشکل‌های آزاد و مستقل است، البته در راستای پیشبرد سیاست‌های عمومی سرمایه بین المللی و تضمین شرایط و محیط امنی که از بروز مشاجرات میان کارگر و کارفرما جلوگیری شود؛ سخنان نمایندگان ILO چه در زمینه استقلال تشکل‌های کارگری از دولت و توضیح فرق مشارکت دولت در این تشکل‌ها با مداخله آن، چه در مورد ساختار دمکراتیک این تشکل‌ها و حق اتحادیه‌های صنفی در تدوین سیاست‌های دولت که به امور کارگری مرتبط است و چه در مورد حدود و دامنه فعالیت این تشکل‌ها و توضیح حد و مرز فعالیت‌های صنفی و سیاسی، هر چند فوق العاده اداری و دو پهلو بود و هر چند با زبان سوپر دیپلماتیک و محافظه کار بیان گردید، با این همه این موضوع تلویحاً روشن شد که در شرایط جدید و طبق نرم‌های ILO، این سازمان صرفاً نمی‌تواند به خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار به صورت فعلی‌شان بسنده کند و این ارگان - هادر حال حاضر مختصات و شرایط مورد نظر و مطلوب آنها را به طور کامل و صد در صد تامین نمی‌کند.

سواهی سخنان سلامتی معاون بین المللی وزارت کار که تماماً با نمایندگان ILO موافق بود و در زمینه فعالیت سیاسی تشکل‌های کارگری نه دو پهلو، که خیلی صریح عنوان کرد که تشکل‌های کارگری ولو آنکه عرفاً در ایران فعالیت سیاسی داشته‌اند اما نباید فعالیت سیاسی داشته باشند و این موضوع را یکی از ضرورت‌های انطباق شرایط حاکم بر روابط کار در ایران با استانداردهای بین المللی شمرد؛ سخنان مسئولین خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار نیز چه در همایش یاد شده و چه در خارج از آن گرچه همراه بایک رشته نق زدن‌ها و گرچه اینجا و آنجا با این تلاش همراه بود که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار را به

عنوان تشکل‌های با نفوذ کارگری که با معیار -های ILO همخوانی دارد جابزنند، آمارد کلنت خود حاکی از یک عقب نشینی آشکار و پذیرش شرایط جدید بود.

به عنوان مثال محبوب دبیر کل خانه کارگر در دیدار با تاپیولار، تلویحاً اعتراف می‌کند که ساختار شوراهای اسلامی و خانه کارگر در حال حاضر با معیارهای ILO تطابق ندارند و قبل از آنکه تغییرات لازم در این تشکلات فراهم شود که البته این تغییرات باید به تدریج انجام گیرد، پیوستن جمهوری اسلامی به مقاله نامه‌های ۸۷ و ۹۸ را یک امر "تمایشی" می‌داند و می‌گوید "خانه کارگر تلاش کرده است این شرایط به طور طبیعی فراهم شود و لذا در این راستا به ایجاد ساختار جدید تشکلیاتی کارگران که در واحدهای کوچک، بزرگ و متوسط فعال باشد اقدام کرده است" واقعیت این است که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار هیچگاه تشکل‌های آزاد و مستقل کارگری و هیچ گاه مورد اعتماد کارگران نبوده‌اند و نه فقط این که مثل روز روشن است، توده کارگران از این تشکل‌ها متنفرند و خواستار انحلال آنها هستند. این را فقط توده کارگران نمی‌گویند، حتا خود دست اندر کاران این تشکل‌ها بارها بارها گفته‌اند و چندین سال است به الحان مختلف دارند آن را تکرار می‌کنند. گفته‌اند که کارگران هیچ رغبتی به این تشکل‌ها ندارند. گفته‌اند که این تشکل‌ها هیچ "جذب"ی برای کارگران ندارد و گفته‌اند که از دست این تشکل‌ها دیگر کاری ساخته نیست. کارگران نسبت به این تشکل‌های دست ساز رژیم که از آغاز هم به عنوان ارگان‌های جاسوسی و اطلاعاتی در محیط‌های کارگری عمل کرده‌اند و به عنوان عمال و کارگزاران دولت و کارفرما حد اکثر تلاش خود را برای ممانعت از مبارزات کارگری و انحراف این مبارزات در راستای تامین منافع صاحبان سرمایه به کار بسته‌اند، هیچگونه توهمی ندارند. در ضد دمکراتیک بودن شوراهای اسلامی کار همین قدر کافی است که گفته شود، کسی که کاندیدای عضویت در شورای اسلامی می‌شود، باید به نظام ولایت فقیه اعتقاد داشته باشد، نماینده کارفرما و نماینده دولت (وزارت کار) صلاحیت وی را تأیید کند و نه فقط این، اقتضای این ارگان - ها آنقدر بالا گرفته است که امروز دبیر کانون عالی شوراهای اسلامی کار نیز اعتراف می‌کند که در مورد صلاحیت کاندیداتوری افراد، دستگاه‌های امنیتی نیز نظر می‌دهند؛ شاید اگر هنوز در اوایل کار، این تشکل‌ها در میان بخشی از کارگران نفوذ داشتند و سرمایه‌دار می‌توانست روی نقش این تشکل‌ها در ایجاد تفرقه و دودستگی در میان کارگران و خراب - کاری و سنگ اندازی بر سر راه اتحاد کار - گران حساب کند، امروز اما آنقدر مفتضح شده‌اند که دیگر نه فقط نمی‌توانند به شکل گذشته به ایفای نقش بپردازند بلکه حتا به این موضوع که شوراهای اسلامی ابزاری در دست دستگاه‌های اطلاعاتی رژیم بوده‌اند نیز اعتراف می‌کنند. سرمایه دار و کارفرما وقتی که پشت میز مذاکره می‌نشیند تا با نمایندگان کارگران بر سر مطالبات آنها وارد چانه زنی شود، می‌خواهد اطمینان داشته باشد که افرادی که رویرویی او نشده‌اند آنقدر اعتبار در میان کارگران دارند که بتوانند به حرف‌های خود و توافقات حاصله عمل کنند.

اخبار کارگری جهان

* اعتصاب عمومی در ایتالیا

دراعتراض به تغییرات درقانون کار ایتالیا که دست‌کارفرمایان را دراخراج کارگران باز می‌گذارد، در نیمه دوم ماه اکتبر، کارگران، کارمندان، دانشجویان ودانش آموزان دست به اعتصاب عمومی زدند.

* اعتصاب کارگران بنادر آمریکا و اقدامات سرکوبگرانه دولت

اعتصاب کارگران بنادرغرب آمریکا در دومین هفته خود، اقدامات سرکوبگرانه دولت این کشور را به دنبال داشت. در نیمه اول اکتبر بهدنبال شکست مذاکرات بین‌اتحادیه کارکنان بنادر و انجمن کشتیرانی "پاسیفیک" کارگران کلیه بنادر در غرب آمریکادست ازکار کشیدند ومانعحمل ونقل مواد اولیه به کارخانه ها و واحدهای تولیدی شدند. پیگیری کارگران بوش را بران داشت تا با زور و سرکوب و با توسل به قانون "نافت هاروی" که به موجب آن به بهانه خسارتاقتصادی به کشور، به سرکوب ومداخله در اعتصاب کارگری می پردازند، متوسل شود. بدین ترتیب اعتصاب فوق که ظرف دو هفته ادامه داشت، با مداخله نیروی ویژه سرکوب پایان یافت.

بیانه مطبوعاتی

آمستردام- ۱۴ اکتبر ۲۰۰۲

حزب سوسیالیست هلند از مبارزات کارگران ایران حمایت می کند

یک گروه از ایرانیان مقیم هلند، علیه تغییرات قانون کار در ایران دست به اعتراض زدند. تغییرات اخیر درقانون کار، کارگران کارگاه های کمتر از ۱۰ نفر را از ابتدایی ترین حقوق محروم کرده است. این تغییر وتغییرات آتی دو سوم کل نیروی شاغل ایران را از حقوق و مزایا محروم می گرداند.

تغییرات درقانون کار ایران، نتیجه سیاست های بانک جهانی برای اعطاء سوبسیدی است. حزب سوسیالیست هلند معتقد است که این امر، برخلاف ادعاهای بانک جهانی است. این سازمان بنابه تعریف، می باید درخدمت پیشرفت و توسعه اقتصادی باشد ونه این که کارگران را قربانی سیاست های خود کند. در اعتراض به این اقدامات، ایرانیان در کشورهای سوئد، سوئیس، کانادا و آلمان به طور همزمان به حمایت از مبارزات کارگران در ایران برخاستند. حزب سوسیالیست هلند بدین وسیله حمایت خود را از این مبارزات اعلام می کند. به اعتقاد ما، مقوله های بین المللی کارباید شامل حال کلیه کارگران در کلیه کشورهای جهان باشد. تغییرات در قانون کار ایران تنها منجر به شکاف بیشتر در ایران خواهد شد.

حزب سوسیالیست هلند- آمستردام

توضیح: حزب سوسیالیست هلند (SP) حزب چپ و مترقی است که با داشتن ۹ کرسی در پارلمان این کشور، دراپوزیسیون می باشد.

آکسیون های فعالان نشست مشترک

نیروهای چپ و کمونیست

در اعتراض به تصویب قوانین ضد کارگری

به فراخوان شورای هماهنگی نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست، از ۱۲ اکتبر آکسیون هایی در کشورهای مختلف در اعتراض به تصویب قوانین ضدکارگری تازه توسط جمهوری اسلامی و در حمایت از طبقه کارگر ایران بر گزار شد.

* سوئیس

شنبه ۱۹ اکتبر ۲۰۰۲، هواداران "نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست" درسوئیس، تظاهراتی در پاسخ به فراخوان شورای هم- آهنگی این نشست درشهر برن برگزار نمودند. در این تظاهرات علی رغم بارندگی و بدی هوا تعداد ۲۴ نفرکه تقریباً همگی آنها ساکن شهر برن بودند، شرکت داشتند.

تظاهرکنندگان باپلکاردهایی مزین به شعار های "نشست مشترک"، پخش موسیقی انقلابی و همچنین توزیع اعلامیه، نظر عابرین را به خود جلب می نمودند.

این تظاهرات از ساعت دو آغاز ودر ساعت سه ونیم بعد ازظهر با خواندن متن اعلامیه فرا خوان نشست مشترک از طریق بلند گو به پایان رسید.

ضمناً ترجمه آلمانی فراخوان از طریق فاکس قبلاً به سازمان ها، احزاب و سندیکاها، سوئیس ارسال و متن آن توسط "رادیو ربه" (آلمانی زبان) و "رادیو شورا" (رادیوی هوا داران سازمان فدائیان (اقلیت) در سوئیس) به اطلاع شنوندگان رسید.

* هلند

در هلند، به دنبال فراخوان شورای هماهنگی نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست، روز دوشنبه ۱۴ اکتبر آکسیونی در دفتر فراکسیون حزب سوسیالیست در شهرداری آمستردام بر گزار گردید.

طی این آکسیون، پس از ارائه گزارش مختصری از وضعیت جنبش کارگری در ایران واقدمات جمهوری اسلامی جهت تغییر قانون کار و تشدید فشار بر کارگران، از حزب سوسیالیست خواسته شد تا اقدامات لازم را جهت همبستگی با کارگران ایران به عمل آورد.

حزب سوسیالیست هلند که ۹ کرسی در پارلمان این کشور دارد، با انتشار یک بیانه مطبوعاتی خطاب به رسانه های گروهی هلند واتحادیه های کارگری، ضمن انعکاس خبر آکسیون در هلند و سوئد و کانادا، همبستگی خود را با مبارزات کارگران ایران و آکسیون هادر خارج کشور اعلام نمود.

در این آکسیون علاوه بر واحد هلند نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست، کانون زندانیان سیاسی ایران در تبعید، شورا- زنان ایرانی در هلند، انقلابیون کمونیست وسازمان دانشجویان ایران (هوادر چریکهای فدائی خلق ایران) نیز شرکت داشتند.

* سوئد

به دنبال فراخوان شورای هماهنگی نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست جهت اعتراض علیه تعرض سرمایه داران به حقوق و سطح معیشت کارگران، در روز ۱۲ اکتبر یک پیکت تبلیغاتی در مرکز شهر استکهلم برگزار گردید. محل برگزاری پیکت، با شعارهایی پیرامون خواست ها و مطالبات کارگران ایران و نیز عکس هایی از جنایات رژیم تزیین شده بود.

صدها نسخه از متن فراخوان که به زبان سوئدی ترجمه شده بود، میان عابرین پخش شد. این پیکت با استقبال مردم روبرو گردید.

خلاصه ای از اطلاعیه ها

و بیانیه های سازمان

کارگران پتروشیمی آبادان در اواسط مهرماه در اعتراض به عدم تحقق مطالبات خود دست به اعتصاب زدند. در تاریخ ۱۶ مهرماه، سازمان در حمایت از مطالبات و مبارزه کارگران پتروشیمی آبادان، اطلاعیه ای انتشار داد. در این اطلاعیه گفته شده است که کارگران ۵ روز است که در اعتصاب به سر می برند. اعتراض کارگران از جمله با تأخیر افتادن وام مسکن از سوی وزارت نفت و بیمه تکمیلی ست. در این اطلاعیه همچنین آمده است که کارگران بیمانی که تعدادشان به حدود ۴۵۰ تن می رسد خواستار استخدام رسمی هستند. اطلاعیه می افزاید که مدیر عامل پتروشیمی به همراه فرماندار و دیگر مقامات دولتی در کارخانه حاضر شدند تا با نمایندگان کارگران مذاکره کنند. در بخش دیگری از این اطلاعیه گفته شده است، در همین حال، امروز کارگران کارخانه لوله سازی اهواز یک بار دیگر در مقابل استانداری خوزستان تجمع نمودند و به عدم تحقق وعده های داده شده از سوی فرماندار اعتراض کردند. در پایان اطلاعیه، سازمان از مبارزات و مطالبات کارگران پتروشیمی آبادان ولوله سازی اهواز حمایت نموده وخواستار تحقق هرچه فوری تر مطالبات آنها شده است.

در تاریخ ۱۷ مهرماه، سازمان ما اطلاعیه ای تحت عنوان «کارگران چیت سازی بهشهر سرمایه دار را بازداشت کردند» انتشار داد.

در این اطلاعیه گفته شده است که اکنون چندین ماه است حدود ۱۸۰۰ تن از کارگران چیت سازی بهشهر در بلاتکلیفی به سر می برند و حقوق ومزایای آنها پرداخت نشده است. در این مدت، کارگران به دهها مورد اعتراض، راهپیمایی، تظاهرات وتجمع متوسل شده اند. کارگران چیت سازی بهشهر در ادامه این مبارزات روز گذشته، مجدداً در محل کارخانه تجمع نمودند وخواستار پاسخگویی کارفرماشدهند. وی سرانجام پس از مدت ها که خود را پنهان می کرد، زیر فشار کارگران برای پاسخگویی به آنها علنی شد. اما هیچیک از مطالبات کارگران را نپذیرفت. لذا کارگران نیز وی را در محل مذاکرات بازداشت کردند تا بدین طریق صدای اعتراض خود را به گوش همگان برسانند.

این پیکت اعتراضی در رادیوهای محلی نیز انعکاس یافت و متن فراخوان نیز از این رادیوها قرائت شد.

* استرالیا

فعالان نشست مشترک در استرالیا، ترجمه انگلیسی فراخوان را به احزاب سیاسی چپ و مترقی، اتحادیه های کارگری و برخی مقامات دولتی فرستادند، خواهان حمایت از مبارزات کارگران ایران و محکوم کردن جمهوری اسلامی شدند. ترجمه انگلیسی فراخوان از جمله برای حزب کمونیست استرالیا و حزب سبزها ارسال شد.

* کانادا- ونکوور

مدافعان وحدت چپ انقلابی در ونکوور، روز شنبه سمیناری حول وضعیت جنبش طبقه کارگر ایران ومبارزات جاری کارگری برگزار کردند. دراین سمینار فعالان جنبش کارگری تجربیات خود را مطرح کردند، حول وضعیت جنبش کارگری وتغییرات قانون کار گفتگو و نسبت به تصویب قوانین ضد کارگری اعتراض کردند.

* آمریکا

فعالان نشست مشترک فراخوان شورای هم- آهنگی را از طریق پست الکترونیک به ادرس دهها ایرانی ارسال نمودند.

اخباری از ایران

* تجمع اعتراضی کارگران شرکت پارسان

بیش از ۲۶۰ تن از کارگران شرکت پارسان در رشت با تجمع در داخل کارخانه دست به اعتراض زدند و خواستار پرداخت فوری دوماه حقوق و مزایای عقب افتاده شدند.

* تجمع اعتراضی کارگران نختاب تبریز

کارگران کارخانه نختاب فیروزدرتبریز دست به تجمع اعتراضی زدند. در این اجتماع اعتراضی کارگران نسبت به احصافات کار فرما و نسبت به اخراج ها اعتراض کرده و خواستار پرداخت حقوق های معوقه خود شدند. فرماندار تبریز که در جمع کارگران حاضر شده بود، وعده داد که به خواست کارگران رسیدگی می شود.

* نامه اعتراضی

کارگران شرکت تولیدی دوک نخ واقع در ابهر و خرم دره با ارسال یک نامه اعتراضی به مطبوعات، خواستار اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و پرداخت دو ماه حقوق و مزایای معوقه شدند.

-انجمن صنفی کارگران نانوبی های اصفهان در نامه اعتراضی به وزیرکار، نسبت به خروج کارگاههای کوچک از شمول قانون کار اعتراض کردند.

-کارگران ایران کف با امضای نامه اعتراضی و سپس تجمع در دفتر روزنامه کار و کارگر در رشت، نسبت به اخراج ها اعتراض کرده و خواستار پرداخت دوماه حقوق های عقب افتاده خود شدند.

-جمعی از کارگران شرکت کوثران، در یک نامه اعتراضی خواستار پرداخت طلب های معوقه خود شدند.

این کارگران بیش از شش ماه است که سوابق کاری خود و نیز عیدی سال پیش را دریافت نکرده اند.

* مرگ یک کارگر

روز دوشنبه ۱۵مهر، بر اثر وقوع انفجار در معدن سنگ چشمه بی بی در اصفهان، یک کارگر به نام عباس احمدیان جان خود را از دست داد. همان روز دو کارگر در یک صافکاری در اثر آتش سوزی و نیز ۵ کارگر دیگر در دو واحد بافندگی و نانوبی در اثر انفجار گاز و ایجاد حریق، به شدت دچار سوختگی و مصدوم شدند و به بیمارستان منتقل شدند.

* کارگران آرمه

ضمانت شغلی می خواهند

کارگران شرکت آرمه در یک نامه اعتراضی، خواستار پایان بلاتکلیفی و ضمانت شغلی خود شدند. شایان ذکر است که کارفرمای این شرکت، تعداد کارگران را از ۲۳۰ نفر به ۱۳ نفر کاهش داده است و ۵۲ تن از کارگران این واحد اجبارا بازخرید شده اند. کارفرما تصمیم دارد شمار بیشتری را اخراج کند و درصدد تعطیل شرکت برآمده است. کارگران نسبت به این مسئله اعتراض دارند، خواستار ادامه کاری شرکت و ضمانت شغلی هستند.

می ماند کارگران. کارگران ایران بهتر از همه ی طرف های دیگر، ماهیت تشکل های رژیم ی را شناخته و به نقش ضد کارگری آنها واقفند. از این رو قویا خواهان انحلال شوراهای اسلامی و خانه کارگرند. کارگران خواهان تشکل های واقعا آزاد و واقعا مستقل خویش اند. کارگران خواهان آنند که تشکل های واقعی و سرتاسری خود رداشته باشند. درلحظه کنونی اگر چه ممکن است جنبه هایی از خواست کارگران با خواست دولت و دوم خردادبها و یا با آنچه نمایندگان ILO مطرح می کنند، مشابهت هایی داشته باشد، اما این تشابه، اساسا در شکل است نه در محتوا و مضمون. هر کارگری و به ویژه هر کارگر آگاهی می داند که فرضا مخالفت کارگرباشوراهای اسلامی کار و خانه کارگر، با مخالفت نمایندگان دولت، به کلی متفاوت و در نهایت معطوف به منافع طبقاتی دو طبقه متضاد است. سازمان بین المللی کار نیز در کلیت خود از منافع سرمایه جهانی دفاع می کند. هر چند که کنوانسیون های مرکزی ILO که بخشا دستاوردهای طبقه کارگر جهان نیست و بسیاری از آنها در جمهوری اسلامی اجرا و رعایت نمی شود و به یک معنا جاری شدن واقعی همین معیارها برای کارگران ایران گامی به جلو محسوب می شود، معیذا نباید این موضوع را فراموش کرد که این ارگان نیز در عمل نشان داده است که با دولت ها می تواند به زد و بند بپردازد و حتی معیارهای مورد قبول خود را نیز به معامله بگذارد. تشکل کارگری که سازمان ILO بخواهد ایجاد کند، چه به کمک خانه کارگر و شورای اسلامی کار، چه مستقل از این تشکل ها، در هر حال تشکل مستقل و آزاد کارگری نخواهد بود. تشکل مستقل کارگری تشکلی نیست که از بالا و توسط این یا آن ارگان ایجاد شود. تشکل مستقل کارگری تشکلی است که از پایین توسط خود کارگران و به ابتکار توده کارگران ایجاد شود. کارگران خواهان برپایی چنین تشکل هایی هستند. کارگران باید با هوشیاری تمام، مستقل از دولت، مستقل از تشکل های رژیم ی و مستقل از سرمایه داران، تشکل های توده ای واقعا مستقل و واقعا آزاد کارگری را مطرح کنند و تشکل های سراسری خود را بنانهند.

اما نه فقط کارگران، بلکه سرمایه داران هم می دانند که چنین نیست و خانه کارگرو شوراهای اسلامی کار فاقد چنین خصوصیتی هستند. کارفرمایان و دولت آنها مکرر شاهد بوده اند که خانه کارگرو شوراهای اسلامی کار حرفی می زنند و کاری می کنند، اما توده کارگران حرف خود را می زنند و کار خود را می کنند که کارفرما این را نمی خواهد. مسئله صرفا این نیست که شوراهای اسلامی کار، تشکلهای واقعی کارگری نیستند و در هر کارخانه ای که هستند کارگران آن کارخانه را نمایندگی نمی کنند، مسئله این هم هست که شورای اسلامی کار که طبق قانون کاری توانست در واحدهای بالای ۳۵ کارگر ایجاد شود و حدود ۸۵۰۰ واحد مشمول این "شوراهای" می شد، فقط در ۳ هزار واحد شکل گرفت و در حدود دو سوم این واحدها همچنین بخش های بزرگی چون، نفت، پتروشیمی، گاز، نیرو، آب و فاضل آب و امثال آن، چنین ارگان هایی بوجود نیامد که بخواد کارگران را نمایندگی بکند یا نکند! افزون بر این میلیون ها کارگر و به عبارتی بخش اعظم کارگران ایران در کارگاه های با کمتر از ۳۵ کارگر کار می کنند که وضعیت حقوقی و نمایندگی آنها در مسائل مربوط به روابط کار و کارفرما و امور کارگری به کلی نامعلوم است و نمایندگان ILO نیز بخشا با تکیه به همین موارد است که اصرار دارند این بخش از کارگران نیز باید به حساب آورده شوند و تشکلی داشته باشند تا بتوانند در امور کارگری روابط کارگر و کارفرما مشارکت داشته باشند و ضوابط معینی بر فعالیت آنان حاکم باشد تا در عین حال طبقه سرمایه دار نیز با کسب تصور و شناخت واقعی تر از تمام بخش های کارگری، قادر به پیگیری اهداف خود در جوی مطمئن تر و به دور از تشنج باشد. در این که تشکل های وابسته موجود یعنی شوراهای اسلامی کار و خانه کارگر در شکل کنونی پاسخگوی نیازهای لحظه فعلی نیستند و باید تغییراتی صورت بگیرد و یا تشکل های جدیدی ایجاد شود، همه توافق دارند. سران شوراهای اسلامی کار و خانه کارگر، تمام تلاششان این است که این تغییرات به تدریج انجام شود تا آنان بتوانند در عین حفظ این ارگان ها ولو با انجام تغییراتی، خودشان را با وضعیت جدید وفق دهند. این دست آن دست کردن آنان صرفا از این زاویه است. دولت و نمایندگان آن در وزارت کار، مصر هستند که این تغییرات هر چه سریع تر انجام شود حتما از صحبت کردن پیرامون انحلال این ارگان ها نیز باکی ندارند. آنان دنبال این هستند که موانع سرمایه گذاری ها خصوصا سرمایه گذاری های خارجی را هر چه زودتر از سر راه بردارند. سرمایه داران نیز که جدا از دولت نیستند و دنبال محیط امن و آرامش در واحدهای تولیدی اند تا مدیریت بتواند فارغ از مزاحمت های گاه و بیگاه این ارگان ها و فارغ از دغدغه و تشنج، استثمار کارگران را سازمان دهد، از حاکم شدن ضوابطی که این شرایط را تامین کند استقبال می کنند. نمایندگان سازمان بین المللی کار گرچه نقشی دو پهلو بازی می کنند و همه جا حرف های کلی و بورکراتیک و اداری بر زبان می رانند، اما در واقع دنبال کسب اطمینان و تضمین های بیشتر و سفت تر کردن جای پای طرح های انحصارات مالی هستند.

کمک های مالی رسیده

فرانسه	برای برنامه
۵۰ یورو	
هامبورگ	
۱۰ یورو	خاوران
۴۰ یورو	پویان
۶۰ یورو	مازیار
هلند	
	رفیق علی اکبر
۱۰۰ یورو	صفائی فراهانی
	رفیق علی اکبر
۵۰ یورو	صفائی فراهانی

مبارزه طبقاتی و رهایی زنان (۲۵)

مواضع نظری راست در برخورد به نظرات زتکین، موضوع شماره قبل بود. در بخش زیر به مقطع جنگ جهانی اول و تاثیرات آن بر جنبش زنان پرداخته می شود.

اوت ۱۹۱۴: نقطه عطف جنگ

وقوع جنگ جهانی اول، یک نقطه عطف مهم بود. چند روزی پس از آغاز جنگ، در ۵ اوت ۱۹۱۴، زتکین در مقاله‌ای در نشریه "برابری" تحت عنوان "زنان کارگر آماده شوید" به مخالفت با جنگ برخاست. زتکین خطاب به خوانندگان نشریه گفت که شرکت آلمان در جنگ به خاطر منافع خاندان سلطنتی ارتجاعی هابسبورگ و حرص و آز ملاکین و سرمایه داران بزرگ بی عاطفه و بی وجدان به طلا و قدرت است. (زتکین-ص ۶۲۲).

مقاله فوق در نتیجه گیری تلویحا فراخوان انقلاب می داد: "برای طبقه کارگر، برادری بین مردم یک رویایی تو خالی نیست، صلح جهانی، یک واژه زیبا نیست... چه باید کرد؟ لحظاتی در زندگی مردم هستند که اگر همگان اراده کنند و آماده شوند، پیروزی قطعی است. اکنون چنین لحظه‌ای است. زنان طبقه کارگر آماده باشید." (زتکین-ص ۶۲۵).

بارها و بارها مقالات زتکین به علت مخالفت اش با جنگ سانسور شد. در نشریه برابری بخشهایی که به مقالات سانسور شده اختصاص داشت، سفید منتشر می شد. این امر بدان علت صورت می گرفت که سانسور، به خوانندگان نشان داده شود.

نشریه برابری به مدت چندین ماه، به مثابه سخنگوی بین المللی زنان، مخالف جنگ بود. زتکین به همراه روزالوکزامبورگ، کنفرانس بین المللی زنان علیه جنگ را سازمان دادند که در مارس ۱۹۱۵ در برن برگزار شد. در اوت ۱۹۱۵، زتکین برای نخستین بار دستگیر شد که مقدمه‌ای بر بازداشت‌های بعدی او بود. به هر دو اشتباه است اگر بپنداریم که در جنبش زنان آلمان بخش بزرگی از موضع لوکزامبورگ و زتکین حمایت می کردند. بالعکس، در واقعیت امر، نظر آنها در مورد جنگ ایزوله بود.

"لوکزامبورگ و کلارا زتکین، هر دو، دچار ضعف اعصاب بودند تا حدی که تا مرز خودکشی پیش رفتند." (توضیح نشریه کار: نویسنده کتاب در اینجا منبع معتبر و قابل اتکایی ذکر نکرده است و در منابع معتبر چیزی در این مورد یافت نشده است). آنها به اتفاق یکدیگر کوشیدند در روزهای ۲ و ۳ اوت ۱۹۱۴، کارزاری علیه جنگ به راه اندازند. آنها با ۲۰ نماینده رایشتاک از حزب سوسیالیست آلمان که به داشتن نظرات رادیکال معروف بودند، تماس گرفتند اما فقط توانستند حمایت کارل لیبکنخت و مهرینگ را به دست آورند. روزا ۳۰۰ تلگراف به مقامات محلی حزب که تصور می شد مخالف جنگ باشند، فرستاد و ضمن دعوت از آنها، خواهان نظر و رای آنها در مورد برگزاری فوری کنفرانس در برلین شد. نتیجه اسف بار بود. "کلارا زتکین تنها

کسی بود که بی قید و شرط حمایت خود را اعلام کرد. سایرین- حثا آنهایی که زحمت جواب دادن به خود داده بودند - با بهانه های مسخره و احمقانه ای طفره رفتند." (روزا لوکزامبورگ - پ. نتل - لندن ۱۹۶۹ - صفحات ۳۷۱ و ۳۷۲).

تمایلات مارکسیستی اکثریت رهبری حزب چنان ناچیز بود که یک شبه انترناسیونالیسم را کنار نهادند و با رای خود از تلاش های جنگ طلبانه آلمان حمایت کردند. اتحادیه های کارگری آیونه نشریه برابری را قطع کردند و تیراژ توزیع نشریه از ۱۲۵۰۰۰ در سال ۱۹۱۴ به ۴۰۰۰ در دسامبر ۱۹۱۵ رسید. (Thonessen صفحه ۱۱۹) زتکین مجبور به کناره گیری از هیئت تحریریه شد.

جنگ، همکاری زنان SPD با بورژوا فمینیست ها را در پی داشت. زنان بورژوا به سوی اداره امور محلی و شهرداری ها روی آوردند. بخش خدمات ملی زنان را تشکیل دادند و یک ارتش کمکی از زنان برای امور شهری سازمان دادند. لوئیز زیتس، در سمت رئیس زنان SPD، در میان زنان بورژوا در برلین به ایراد سخنرانی پرداخت تا تلاش های خیر خواهانه سوسیالیست ها و امکان همکاری را توضیح دهد. سوسیال فمینیست ها نیز به پیروی از SPD مبارزه طبقاتی را طی دوران جنگ تعطیل کردند. تصمیم قطعی با زنان بورژوا به کلوب های محلی واگذار شد، اما جنگ شرایط نوین سیاسی به وجود آورده بود. واکنش نسبت به برقراری ارتباط با زنان بورژوا متفاوت بود. برخی از گروه ها، شروع به همکاری نمودند و برخی دیگر از همکاری با آن ها سرباز می زدند. نشریه برابری که از دست زتکین خارج شده بود، در ۲۰ ژوئیه ۱۹۱۷ نوشت: "... در مسایل عملی ما می توانیم بسیاری چیزها را از زنان بورژوا بیاموزیم." (Quataerf صفحات ۲۱۲ و ۱۳ و ۱۲) اتحادیه ها نیز در ژانویه ۱۹۱۶ هر دو هفته یک بار مجله ای به نام زنان اتحادیه های کارگری به سردبیری Gerturude Hanna منتشر می کردند که پس از یک سال تیراژ آن به ۱۰۰۰۰۰ در ژانویه ۱۹۱۹ به ۳۵۰۰۰۰ رسید (Albrezt - صفحه ۴۸۸)

پس از یک سال از حمایت پیگیرانه SPD از جنگ، سرانجام لوئیز زیتس هضم موضع حزب را دشوار یافت و جانب کائوتسکی، برنشتین و سایر رهبران حزبی را که بعدا به حزب مستقل سوسیال و مکراسی (USPD) موسوم شد، گرفت.

در تابستان ۱۹۱۵، لوئیز زیتس از کمیته اجرایی SPD اخراج شد. نشریه برابری شعار و عنوان جدیدی پیدا کرد: "نشریه برابری در خدمت همسران کارگران و زنان کارگر" هیئت تحریریه جدید، برنامه خود را چنین توضیح داد: "آموزش سیاسی، آموزش ساده و سرگرمی ارزشمند" در سال ۱۹۲۲، شعار مجددا تغییر کرد، این بار به "مجله برای زنان و دختران زحمتگشان، ارگان حزب متحد سوسیال دمکراسی" تبدیل شد.

"کلارا زتکین به همراه روزا لوکزامبورگ و اقلیت محدودی از جناح چپ SPD هیچگاه از مخالفت با جنگ دست برنداشتند. سال به سال وحشت و خونریزی افزایش یافت و همراه با آن مخالفت عمومی با جنگ در میان طبقه کارگر آلمان وسعت گرفت و آلمان را در آستانه انقلاب ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ قرار داد." (انقلاب گذشته - کریس هارمان - آلمان ۲۳ - ۱۹۱۸ - لندن ۱۹۸۲).

با این همه، حتی پس از گذشت ۴ سال از شروع جنگ، شمار زنانی که از روزا لوکزامبورگ یکی از نوابغ جنبش سوسیالیستی آلمان و کلارا زتکین برجسته ترین رهبر جنبش زنان سوسیالیست حمایت می کردند، محدود بود. در سال ۱۹۱۸، در حزب نوین کمونیست آلمان، حزبی که توسط روزا لوکزامبورگ بنیان گذاری شده بود، تنها ۹ در صد اعضا زن بودند در حالی که در USPD، این رقم ۱۵٪ و SPD، ۲۰٪ بود. (سیستم صنعتی و توسعه سیاسی جمهوری ویمار - دوسلدورف - ۱۹۷۴ - صفحه ۱۸۲)

به حسب تعداد، در ۱۹۱۹، حزب کمونیست کمتر از ۳۰۰ عضو زن داشت، در حالی که SPD، ۲۰۷۰۰۰ عضو زن داشت.

شکست روزا لوکزامبورگ، کلارا زتکین و هوا - دارانشان در ایجاد یک سازمان مهم و قابل ملاحظه سوسیالیستی در میان زنان - همسان آنچه در میان مردان بود - نتیجه هم شرایط عینی و هم تناقض ذهنی چپ در آلمان بود. شرایط عینی همانا بسط و توسعه سرمایه داری بود که به بوروکراتیزه شدن جنبش کارگری و استحاله آن به یک جنبش عمیقا رفرمیستی منجر گردید. شکست ذهنی چپ انقلابی ناشی از این بود که درگیر مبارزه روز مره نشد و از این رو نتوانست پلی میان مبارزه کارگران برای رفم و سیاست های انقلابی اش ایجاد نماید. به عبارت دیگر، عمل انقلابی را توسعه نداد و خود را به تبلیغ عام و کلی محدود نمود. اساسا سازمانی برای انجام این کار نداشت. ممکن است پرسیده شود، زتکین طی سالهای قبل از جنگ که سردبیر نشریه برابری بود چه می کرد که نتوانست از عهده کاری برآید که فرمیست ها به نحو موثری از پس آن برآمدند؟ می توان پاسخ داد: چپ انقلابی در واقع متشکل از گروهی افراد بود که ارتباطات ضعیفی با یکدیگر داشتند. هنگامی که روزا لوکزامبورگ اتحادیه اسپارتاکیست ها را طی دوران جنگ بنیان گذارد، این تشکل پیوند های محدودی با کارگران صنعتی داشت. فعالیت عمده آن در محیط کار نبود، بلکه در خیابان ها و مجامع عمومی بود. اگر پیوند انقلابیون با مبارزات کارگری این چنین محدود بود، در مورد زنان انقلابی بیشتر صدق می کرد چرا که زنان کارگر به مراتب کمتر از مردان در بخش های رزمنده و کلیدی صنعت جایگاه داشتند.

* در قسمت بعدی به پایان تاسف بار فعالیت زنان SPD اختصاصی دارد.

از صفحه ۱

توافقات پشت پرده جمهوری اسلامی با آمریکا و انگلیس

انگلیس از ایران، رفسنجانی اعلام نمود که ما هیچگاه نگفته ایم که با دولت آمریکا مذاکره و مناسبات نخواهیم داشت و چنانچه جنگی آغاز شود، جمهوری اسلامی بی طرف خواهد ماند. پس از وی وزرا و وکلای جمهوری اسلامی در هر موضوع گیری و سخنرانی خود بر "بیطرفی فعال" یعنی همان سیاستی که جمهوری اسلامی ایران در قبال حمله آمریکا به افغانستان اتخاذ نمود، تاکید نمودند. این موضع گیری به زبان دیپلماسی بورژوازی معنای خاصی دارد. جمهوری اسلامی، پیش از دیدار جک استراو از ایران، پی در پی اعلام می کرد که مخالف جنگ و مداخله نظامی و لشکر کشی آمریکا و انگلیس به عراق است. ابراز این مخالفت البته به این معنا نبود که اگر جنگی آغاز شود، جمهوری اسلامی واردین جنگ می شود. اما فرق است میان مخالفت با یک جنگ و اعلام بی طرفی و آن هم از نوع "فعال" آن. این بدان معناست که جمهوری اسلامی با مداخله نظامی آمریکا و انگلیس در عراق مخالفتی نخواهد داشت و این در عمل یعنی تأیید لشکر کشی آمریکا و انگلیس به عراق. "فعال" هم در قاموس دیپلماسی جمهوری اسلامی به معنای استفاده از این جنگ و کسب امتیازاتی از طرف قوی تر جنگ، در جریان حمله نظامی آمریکا به افغانستان، واژه "فعال" در عمل بدین صورت ترجمه شد که جمهوری اسلامی به آمریکا و متحدین آن اجازه داد که از قلمرو هوایی و دریایی ایران به نفع خود استفاده کنند و درازای آن امتیازاتی از آنها گرفت. اکنون چنین به نظر می رسد که جمهوری اسلامی آماده است، امکانات بیشتری در اختیار آمریکا و انگلیس برای این حمله نظامی قرار دهد. در روزهای اخیر در برخی مطبوعات جهان خبری انتشار یافت مبنی بر این که یکی از توافقات جمهوری اسلامی با جک استراو، واگذاری دو پایگاه نظامی در کرمانشاه و دهلران به ارتش آمریکاست. سخنگوی دولت رسماً این خبر را تکذیب نمود و آن را "شایعه کاملاً بی اساس" خواند. اگر این خبر هم بدان گونه که سخنگوی خاتمی می گوید واقعیت نداشته باشد، معهداً خود، انعکاسی از ابعاد توافقات پشت پرده میان جمهوری اسلامی و امپریالیسم آمریکا و انگلیس است.

چرا که اولاً- این موضع گیری جمهوری اسلامی عملاً به نفع جنگ و قدرت های امپریالیستی آمریکا و انگلیس در شرایطی صورت می گیرد که نه تنها افکار عمومی جهان بلکه با چند استثناء تقریباً تمام دولت های کشورهای جهان با این لشکر کشی نظامی آمریکا و انگلیس به عراق مخالف اند و حتا در شورای امنیت سازمان ملل چندین روز است که کشمکش بر سر صدور یک قطعنامه جدید در مورد عراق جریان دارد. ثانیاً- استقرار یک رژیم دست نشانده آمریکا در عراق و توأم با آن استقرار نیروهای نظامی آمریکا در این کشور، مجموعاً به نفع جمهوری اسلامی، به ویژه جناح مسلط آن نیست. چون در آن صورت این رژیم کاملاً در محاصره آمریکا و رقیب جمهوری اسلامی

از صفحه ۵ اخباری از ایران

* نساجی تجارت و پنج سال بلاتکلیفی کارگران

کارگران کارخانه نساجی تجارت اصفهان مدت پنج سال است که در حالت بلاتکلیفی به سر می برند. این کارخانه که قبلاً زیر پوشش بانک تجارت بود، در سال ۷۶ به بخش خصوصی (شرکت شاهد) واگذار گردید و در مهر ماه همان سال فعالیت آن متوقف گردید. مدت چهار سال مبلغ ناچیزی تحت عنوان بیمه بیکاری (حدود ۵۵٪ حقوق) به کارگران پرداخت شده و همواره وعده داده شده است که کارخانه مجدداً راه اندازی و کارگران به سر کار خواهند گشت. معهداً کارگران همچنان سرگردان مانده اند و از این رو خواستار بازگشت به کار و پایان بلاتکلیفی اند.

* قطع مزایای کارگران آکام بتون

مدیریت شرکت آکام بتون واقع در جاده قدیم کرج، به قصد اخراج و تشدید فشار بر کارگران، از اول سال جاری پرداخت اضافه کاری و مزایای کارگران را قطع کرده و برخی از ماشین الات و مواد اولیه این شرکت رافروخته است. کارفرما همچنین ۳۷ تن از کارگران را با ۱۵ تا ۲۷ سال سابقه کار اخراج نموده است. ۱۳۷ کارگر این شرکت که شدیداً نگران آینده شغلی خود هستند، نسبت به این اجحافات اعتراض دارند و خواستار پرداخت طلب های معوقه و ضمانت شغلی خود می باشند.

* نابسامانی اوضاع صنایع در گیلان

روزنامه کار و کارگر از قول دبیر اجرایی خانه کارگر نوشت، از ۲۱۰ واحد شهرک صنعتی رشت، تنها ۹۰ واحد فعال می باشد. کارخانه های بزرگ استان، همچون صنایع پوشش ایران، فرش گیلان، الکتریک رشت، تحت عنوان تغییر ساختار، کارگران را برای دریافت بیمه بیکاری معرفی کرده اند و کارگران کارخانه های چون، پارسان، نختاز، کاشی گیلان، پیله و ابریشم شمال، چینی گیلان صنایع چوب رشت، ایران جیکا، گیلان پاکت و چندین کارخانه دیگر ماههاست حقوق نگرفته اند و همچنان بلاتکلیف و نگرانند.

* کارگران ناز نخ

خواهان پایان بلاتکلیفی اند

۸۰۰ کارگر کارخانه ناز نخ واقع در شهر صنعتی البرز قزوین، مدت سه سال است در حالت سرگردانی و بلاتکلیفی به سر می برند. مسئولین کارخانه مرتباً در مورد حل مشکلات کارگران وعده و وعید می دهند، اما بهان عمل

در منطقه، دولت اسرائیل قرار خواهد گرفت. لذا می باید توافقات اساسی تری میان جمهوری اسلامی و آمریکا و انگلیس صورت گرفته باشد تا حکومت اسلامی ایران به نفع آمریکا و انگلیس موضع گیری کند. در آن صورت این توافقات هم در مورد تضمین هایی ست که آمریکا و انگلیس در مورد موجودیت جمهوری اسلامی به آن داده اند و هم تضمین هایی در مورد عراق و نقش اسلام گرایان طرفدار جمهوری اسلامی در تحولات آتی عراق. قطعاً بر مبنای

نمی کنند. هم اکنون بیش از شش ماه است که حقوق کارگران پرداخت نشده است. علاوه بر این مدیر عامل کارخانه، گاز و برق کارخانه را قطع کرده است، تجهیزات ایمنی در اختیار کارگران نمی گذارد، ناهار را قطع کرده و کارگران را بیش از پیش تحت فشار گذاشته است. مدیر عامل تصمیم گرفته است ۳۳۶ تن از کارگران را "تعدیل" (یعنی اخراج) کند که "شورای عالی کار" نیز با آن موافقت نموده است. کارگران نسبت به اجحافات و تصمیم مدیر عامل اعتراض دارند، خواستار پرداخت حقوق های معوقه و پایان بلاتکلیفی اند.

* اعتراضات دانشجویی

دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان شب شنبه بیستم مهرماه دست به تجمع اعتراضی زدند. دانش جویان خواستار بهبود کیفیت و امکانات آموزشی شدند. آنان همچنین با انتقاد از عملکرد شورای صنفی و تشکل های دانشجویی، نسبت به شرایط نامناسب بهداشتی خوابگاه ها، وجود آب شور در منابع آب و پایین بودن کیفیت غذا اعتراض کردند.

- دانشجویان دانشگاه بوعلی همدان دست به تجمع اعتراضی زدند و نسبت به سیاست مدیریت این دانشگاه مبنی بر پذیرش "دانش جویان فراگیر" و همچنین کمبود امکانات و کیفیت پایین آموزشی و رفاهی اعتراض کردند. این دانشجویان پس از هفت ساعت تجمع و عدم حضور رییس دانشگاه، به طرف ساختمان اداری دانشگاه دست به راهپیمایی زدند. از آنجا که رییس دانشگاه از پذیرش خواست دانشجویان امتناع ورزید، دانشجویان در حالی که شعار می دادند، "مدرک سواد نمیشه" اعلام کردند تا لغو این طرح که در واقع خصوصی سازی دانشگاه و ادامه سیاست های مدرک فروشی دوره رفسنجانی است و تا رسیدن به خواست های خود به تعطیلی کلاس ها ادامه خواهند داد. مطابق این طرح، هر کسی پول داشته باشد و بتواند هزینه تحصیلی را بپردازد بدون کنکور، می تواند وارد این دانشگاه شود و مدرک بگیرد. با وجود آنکه رییس دانشگاه دستور قطع برق محل تجمع دانشجویان را صادر کرد و آنها را تهدید به محاکمه در کمیته انضباطی نمود، اما دانشجویان با نصب و پخش تراکت هایی با مضمون "خصوص سازی دانشگاه نه! مدرک فروشی نه!" و "بالارفتن سطح علم یا بالارفتن پول جیبها!؟" در روزهای بعد به تجمع خود ادامه دادند.

- روز ۱۶ مهر، دانشجویان دانشکده علوم پزشکی دانشگاه رازی دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار بهبود شرایط و امکانات رفاهی و آموزشی شدند. رییس دانشگاه یاد شده با حاضر شدن در جمع دانشجویان، وعده داد به خواست های آنان رسیدگی شود.

چنین توافقاتی ست که وزیر خارجه انگلیس در پی مذاکرات خود با سران حکومت اسلامی اعلام نمود که "در صورت وقوع جنگ در منطقه طبعا تعامل و تبادل نظر دایمی با ایران در خصوص عراق صورت خواهد گرفت." اما این که ابعاد واقعی این توافقات تا چه حد است و چه تأثیراتی در خود ایران و کل منطقه خواهد داشت، هنگامی روشن خواهد شد که آمریکا و انگلیس بتوانند جنگی را که در تدارک آن هستند عملی سازند.

صندوق بین المللی پول، رهنمودها و تشویق جمهوری اسلامی

قرار داد و در عین حال دستوراتی برای پیشبرد آتی روند به اصطلاح اصلاحات اقتصادی صادر نمود.

در این سند که در ۲۶ سپتامبر انتشار یافته است، هیئت مدیره صندوق "مقامات راه خاطر پیشبرد برنامه رفم درچارچوب برنامه پنج ساله سوم مورد ستایش قرار می دهند" و از آنها به خاطر همکاری نزدیک با صندوق برای پیشبرد رفم اقتصادی قدرانی می کنند. هیئت مدیره صندوق بین المللی پول سپس ضمن بر شمردن سیاست های اقتصادی خاتمی در طول ۲ سال گذشته در راستای اجرای برنامه های صندوق و تعریف و تمجید از سیاستهای مالی رژیم و "ادغام مجدد در اقتصاد جهانی و بازارهای مالی" از نخستین اقدامهای رژیم برای "اصلاحات در کلیت نظام سوبسید" با ستایش نام می برد و به مقامات حکومت اسلامی توصیه می کند و آنها را "تشویق می نماید که همکاری خود را با بانک جهانی برای پذیرش یک برنامه میان مدت همجانبه برای ترمیم سوبسید ها ادامه دهد" و از تصمیم مقامات جمهوری اسلامی در مورد یک سان سازی نرخ ارز و قصد آن ها برای حذف محدودیت های مبادله ارز حمایت می کند. "هیئت مدیره صندوق از پیشرفت هایی که اخیرا در مورد قانون سرمایه گذاری خارجی و صدور پروانه برای بانک های خصوصی انجام گرفته استقبال می کند." و مقامات جمهوری اسلامی را تشویق می کند که موانع دیگری را که بر سر راه سرمایه گذاری وجود دارد براندازند که از جمله "به برانداختن موانع و انعطاف ناپذیری های بازار کار" اشاره دارد همچنین رهنمود تجدید ساختار و خصوصی سازی موسسات دولتی و لیبرالیزه کردن بیشتر داد و ستد و تجارت را می دهد. هیئت مدیره صندوق بین المللی پول در پایان "مقامات را تشویق می کند که پیگیرانه رفم های بخش مالی را ادامه دهند".

تعریف و تمجید صندوق بین المللی پول از مقامات حکومت اسلامی، بیانگر این حقیقت است که سران جمهوری اسلامی و در راس آنها خاتمی به عنوان مجری گوش به فرمان دستورالعمل موسسات وابسته به انحصارات جهانی، وظیفه خود را در خدمت سرمایه بین المللی به خوبی انجام داده اند. انجام این وظیفه یعنی پیشبرد پیگیرانه برنامه های

دیخته شده صندوق بین المللی پول و بانک جهانی، همان چیزی است که انحصارات بین المللی در پی آن هستند و متضمن سودهای کلان برای سرمایه داران داخلی و خارجی است. اجرای این برنامه ها که سودهای کلانی نصیب سرمایه داران نموده است، توده های کارگر و زحمتکش را بیش از پیش فقیرتر و بی حقوق تر نموده است. استثمار کارگران را مداوما تشدید نموده و ارتش بزرگی از بیکاران ایجاد نموده است. با گسترش خصوصی سازی، موسسات دولتی که حاصل دسترنج کارگران ایرانند مفت و مجانی در اختیار سرمایه داران بخش خصوصی قرار گرفته است. تسهیلات مالی و مالیاتی متعددی برای آنها قائل شده اند. میلیاردها وام و امکانات متعدد دولتی در اختیار سرمایه گذاران گذاشته شده است. معافیت های مالیاتی کم نظیری برای آنها قائل شده اند. مادرعوض دستمزد کارگران کاهش یافته است. کارگران ناگزیرند بیشتر کار کنند و بیشتر استثمار شوند تا حداقل معیشت خود را تامین کنند. کارگران رارسما و یا به طور غیر رسمی از امکاناتی که داشته اند، بیش از پیش محروم کرده اند. با تغییر مواد قانون کار، این قانون را بیش از گذشته به زیان کارگران و به نفع سرمایه داران تغییر داده و یا در حال تغییر آن هستند. میلیون ها کارگر در نتیجه اجرای سیاست های صندوق بین المللی پول بیکار شده که از یک حداقل معیشت نیز محروم گشته اند. حذف سوبسیدها از مایحتاج روزمره توده مردم، افزایش نرخ ارز، تحت عنوان یکسان سازی آن و بالنتیجه افزایش روزافزون بهای کالاها و خدمات مورد نیاز توده های کارگر و زحمت کش، زندگی را بر مردم ایران دشوار تر و دشوار تر کرده است. در نتیجه اجرای سیاست های صندوق بین المللی پول در ایران، سرمایه داران بین المللی و داخلی بیش از پیش سود به جیب زده و بر حجم سرمایه و ثروت خود افزوده اند و توده مردم بیش از پیش فقیر شده اند. شکاف میان فقر و ثروت، هیچگاه همانند امروز در ایران عمیق نبوده است. با این اوصاف روشن است که چرناهد مالی انحصارات بین المللی باید این همه "مقامات" را مورد ستایش و تمجید قرار دهد و از آنها قدرانی کند و آنها را تشویق کند که پی گیرانه این سیاست و این برنامه را ادامه دهند.

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)، نامه های خود را در دو نسخه جدا گانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان را به یکی از آدرسهای زیر پست کنند.

آلمان
K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

اتریش
Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

دانمارک
I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

سوئد
M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

سوئیس
Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

فرانسه
A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourbe
75015 Paris
France

کانادا
K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آنرا به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال نمایند

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره های فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲

هشتاد و پنجمین سالگرد انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر گرامی باد!

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaiian-minority.org

نشانی سازمان بر روی اینترنت:

http://www.fedaiian-minority.org

Organization Of Fedaiian (Minority)

No.39 oct 2002

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی